

Un codi ètic

Josep-Maria TERRICABRAS

RESUM: *Reflexió arran de la publicació del codi deontològic del COBDC. En destaca el principi de no discriminar, en l'exercici de la professió, cap document, assumpte, usuari o col·lega. També incideix en el compromís del professional de mantenir-se al dia en coneixements i habilitats professionals, la qual cosa contribueix a l'excel·lència en el treball.*

MOTS CLAU: deontologia, imparcialitat, formació permanent.

El codi deontològic que ha aprovat el Col·legi Oficial de Bibliotecaris-Documentalistes de Catalunya (COBDC) queda recollit en un text breu però substanciós. Ara només en voldria destacar dos punts que em semblen particularment importants: un principi i un compromís.

En primer lloc, el text afirma de manera clara i contundent el principi de no-discriminació. Es tracta d'un principi professional que té característiques tècniques, però també ètiques. Perquè els bibliotecaris-documentalistes han de recollir i conservar, sense prejudicis ni censures, tots els documents que puguin ser d'interès per a entendre i interpretar el passat i el present. Aquesta, però, no és una feina merament tècnica, sinó que implica tenir un esperit obert i receptiu, de manera que els mateixos professionals que acullen textos i documents estiguin també disposats a acollir els usuaris i els col·legues, sense fer diferències injustes o ofensives, sobretot sense ni tan sols indagar la seva ideologia. Els bibliotecaris-documentalistes no solament no han de discriminar matèries sinó que tampoc no han de discriminar persones. I no han de fer ni una cosa ni l'altra, senzillament, perquè estan al servei de la cultura i la recerca en llibertat.

En segon lloc, el text recull explícitament el compromís que contreuen els bibliotecaris-documentalistes de posar al dia els seus coneixements i les seves habilitats professionals. Aquest compromís també té un component ètic de gran abast. Tot i que la història de bibliotecaris i documentalistes recula

molt en el temps, la manera d'exercir avui la professió té poc a veure amb la forma com s'exercia fa tan solament trenta anys. I és molt possible que, d'aquí a trenta, també hagi canviat notablement. Això és un senyal inequívoc de la vitalitat de la professió, sotmesa a demandes variades i exigents, d'acord amb les necessitats i possibilitats de cada època. Per això, quan els bibliotecaris-documentalistes es comprometen a estar al dia, no fan només el compromís de voler garantir l'eficiència del seu treball, sinó que també es comprometen amb un determinat estil de servei i, per tant, accepten que les necessitats canviants dels seus usuaris seran la seva prioritat. Es tracta de professionals que juguen un paper clau en la nova societat de la informació i de la comunicació, que exigeix, com mai abans, que els bibliotecaris-documentalistes siguin receptius i imaginatius, i que estiguin disposats a ser autèntics col·laboradors d'usuaris que sovint tenen projectes i objectius ben diversos.

El codi aprovat pel COBD conté moltes més coses, però el text quedaria absolutament justificat si només tingués aquests dos elements que acabo d'esmentar. Certament, els que assumeixen un servei honest a la informació i a la recerca, i que fan l'esforç d'anar millorant aquest servei, són professionals que han de tenir guanyada, d'entrada, la nostra confiança i gratitud.